

Pinksternoveen 2026

De omarming van de Geest

Geborgenheid

22 mei 2026 om 19.30 uur

In de Hervormde Kerk van Haastrecht

Voorganger: mw. Agnes Prins

Organist: Bas Koster

Medewerking van de cantorij van
de Protestantse Gemeente van Haastrecht

Woord van Welkom

Het licht wordt binnengebracht terwijl we zingen

Lied 1005, NLB

1 Zoe-kend naar licht hier in het duis-ter,
zoe-ken wij U, waar-heid en kracht.
Maak ons uw volk, hei-lig, vol luis-ter,
schijn in de don-kere nacht._____

refrein:
Chris - tus, ons licht,
schijn door ons heen, schijn door het duis - ter.
Chris - tus, ons licht,
schijn ook van-daag, hier in uw huis._____

Korte terugblik op de vieringen tot nu toe

We zingen Veni Lumen, Taizé

Veni lumen (choral)

♩ = 112

p *f*

O Ve - ni Cre - a - tor Spi - ri - tus.

p *f*

O Ve - ni lu - men cor - di - um,

ve - ni lu - men cor - di - um.

Betekenis: *Geest die van alles Schepper is, kom, wees in de harten licht.*

Gebed

We zingen: Lied 601 NLB, *Licht dat ons aanstoot in de morgen*

1 Licht dat ons aan-stoot in de mor-gen,
voor-tij-dig licht waar-in wij staan
koud, één voor één, en on-ge - bor-gen,
licht o - ver - dek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uit-val, dat wij al - len
zo zwaar en droe - vig als wij zijn
niet uit el - kaars ge - na - de val - len
en doel-loos en on-vind-baar zijn.

2. Licht, van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.

3. Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
licht, laatste woord van Hem die leeft.

1^e schriftlezing: Psalm 139, 1-18

Voor de koorleider. Van David, een psalm.
HEER, U kent mij, U doorgrondt mij,
U weet het als ik zit of sta,
U doorziet van verre mijn gedachten.
Ga ik op weg of rust ik uit, U merkt het op,
met al mijn wegen bent U vertrouwd.
Geen woord ligt op mijn tong,
of U, HEER, kent het ten volle.
U omsluit mij, van achter en van voren,
U legt uw hand op mij.
Wonderlijk zoals U mij kent,
het gaat mijn begrip te boven.
Hoe zou ik aan uw aandacht ontsnappen,
hoe aan uw blikken ontkomen?
Klom ik op naar de hemel – U tref ik daar aan,
lag ik neer in het dodenrijk – U bent daar.
Al verhief ik mij op de vleugels van de dageraad,
al ging ik wonen voorbij de verste zee,
ook daar zou uw hand mij leiden,
zou uw rechterhand mij vasthouden.
Al zei ik: ‘Laat het duister mij opslokken,
het licht om mij heen veranderen in nacht,’
ook dan zou het duister voor U niet donker zijn –
de nacht zou oplichten als de dag,
het duister helder zijn als het licht.
U was het die mijn nieren vormde,
die mij weefde in de buik van mijn moeder.
Ik loof U om het ontzaglijke wonder van mijn bestaan,
wonderbaarlijk is wat U gemaakt hebt.
Ik weet het, tot in het diepst van mijn ziel.
Toen ik in het verborgene gemaakt werd,
kunstig geweven in de schoot van de aarde,
was mijn wezen voor U geen geheim.
Uw ogen zagen mijn vormeloos begin,
alles werd in uw boekrol opgetekend,
aan de dagen van mijn bestaan ontbrak er niet één.

Hoe rijk zijn uw gedachten, God,
 hoe eindeloos in aantal,
 ontelbaar veel, meer dan er zand is bij de zee.
 Ontwaak ik, dan nog ben ik bij U.

We zingen de Nederlandse vertaling van Mon âme se repose (Taizé) een aantal malen in de Nederlandse vertaling.

Eerste keer door de cantorij, dan allen

Bij God ben ik geborgen met heel mijn ziel,
 Hij is mijn rots, mijn heil.
 Enkel bij God verstillt mijn ziel in vrede;
 Ik vind rust in hem

Mon â-me se re-pos' en paix sur Dieu seul: de lui vient mon sa - lut.

B Em C G D Em Am7 B Em C D G

Oui, sur Dieu seul mon â-me se re-po - se, se re - pos' en paix. Mon

Em C G D Em Am7 B Em Am B Em B

Schriftlezing: Mattheus 6, 25-34

Daarom zeg Ik jullie: maak je geen zorgen over je leven, over wat je zult eten of drinken, noch over je lichaam, over wat je zult aantrekken. Is het leven niet meer dan voedsel en het lichaam niet meer dan kleding? Kijk naar de vogels in de lucht: ze zaaien niet en oogsten niet en vullen geen voorraadschuren; het is jullie hemelse Vader die ze voedt. Zijn jullie niet meer waard dan zij? Wie van jullie kan door zich zorgen te maken ook maar één dag aan zijn levensduur toevoegen? En wat maken jullie je zorgen over kleding? Kijk eens naar de lelies, kijk hoe ze groeien in het veld. Ze werken niet en weven niet. Ik zeg jullie: zelfs Salomo ging in al zijn luister niet gekleed als een van hen. Als God het groen dat vandaag nog op het veld staat en morgen in de oven gegooid wordt al met zoveel zorg kleedt, met hoeveel meer zorg zal Hij jullie dan niet kleden, kleingelovigen? Vraag je dus niet bezorgd af: Wat zullen we eten? of: Wat zullen we drinken? of: Waarmee zullen we ons kleden? – dat zijn allemaal dingen die de heidenen najagen. Jullie hemelse Vader weet wel dat jullie dat alles nodig hebben. Zoek liever eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid, dan zullen al die andere dingen je erbij gegeven worden. Maak je dus geen zorgen voor de dag van morgen, want de dag van morgen zorgt wel voor zichzelf. Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen kwaad.

We zingen: Lied 981 NLB, *Zolang er mensen zijn op aarde,*

cantorij

1 Zo - lang er men-sen zijn op aar - de,
zo - lang de aar - de vruch-ten geeft,
zo - lang zijt Gij ons al-ler Va - der,
wij dan-ken U voor al wat leeft.

We zingen: lied 689 (NLB) *voorzang cantorij, allen gezamenlijk*

voorzang 1 Wat al-tijd is ge-weest,
het waai-en van de Geest
ge - beurt aan ons van-daag.
allen Dat vuur van het be-gin
wij a-de-men het in,
Gods woord dat ant-woord vraagt.
voorzang Die in de stil-te sprak,
het nood-lot on-der-brak
en baan-de nieu-we we-gen,
allen Hij is nog niet ver-stomd,
Hij zoekt naar ons, Hij komt
in mens na mens ons te - gen.

cantorij

2. Het meeste gaat voorbij
maar meer en meer wordt Hij
de toekomst die ons wacht.

allen

Bij Hem is geen verraad,
Hij zelf heeft ons gemaakt,
Hij peilt en proeft ons hart.

cantorij

Wij leven zijn bestaan,
zijn ongekende naam
aanschouwen wij van verre.

allen

Zijn zwijgen is van goud,
zijn woord is ons behoud
in leven en in sterven.

cantorij

3. Als alles is volbracht
zal Hij voor ons een stad
van brood en spelen zijn.

allen

De stok die ons regeert,
de dood zal zijn gekeerd,
wij zullen mensen zijn.

cantorij

Hij geeft een nieuw gezicht
aan duisternis en licht,
aan alles wat wij deden.

allen

Hij maakt zijn woorden waar,
wij spreken met elkaar
een taal van hoop en vrede.

Zegen

We geven het licht door aan Gouda tijdens het zingen van het refrein van Lied 1005 (zie pagina 2)

Wij wensen u gezegende Pinksterdagen!

De gezamenlijke kerken nodigen u uit voor koffie/thee in de kerk om elkaar nader te ontmoeten.

Deze viering werd voorbereid door HAPIS, Haastrechts Platform voor Interkerkelijke Samenwerking.